

Posudek bakalářské práce

Katarína Chlustíková:

Bazilika sv. Jiří na Pražském hradě a jej stavebný vývoj

Katarína Chlustíková si za téma své práce zvolila stavební vývoj baziliky sv. Jiří na Pražském hradě, která patří takřka ke kultovním stavbám románského stylu v českém prostředí. To je dáno jak polohou na Pražském hradě, tedy v okrsku, jenž byl rezidencí českých vládařů, tak i tím, že v chrámu sv. Jiří byly uloženy pozůstatky sv. Ludmily, že tu byli pohřbeni tři vladaři z rodu Přemyslovců a že při něm byl založen první klášter v českých zemích, těsně spjatý s panovnickým rodem. Zájem o svatojiřskou baziliku našel vyjádření v její velké frekvenci v odborné literatuře a to jak archeologické, tak uměleckohistorické.

Plným právem upozornila K. Chlustíková na několika místech své práce na okolnost, že zásahy provedené při puristické obnově chrámu dnes v nemalé míře znesnadňují rozpoznání jeho stavebních dějin. Názory na stavební vývoj baziliky jsou ve stávající literatuře často protichůdné. Pokus o to, dobrat se pevnějších zjištění, založila autorka na metodě syntetizující jak výsledky archeologických průzkumů, tak i na analýzu a komparaci uměleckohistorickou a také poznatky, které lze získat ze starší dokumentace z doby, kdy byla bazilika uváděna do stávající podoby. Byl to úkol náročný, nepochybně přesahující nároky kladené na standardní bakalářské práce.

Když je tato práce předložena, nabízí se otázka, co ještě by mohlo být, třeba v budoucnosti vykonáno. I zasvěcenému čtenáři a zájemci by prospělo, kdyby obrazová dokumentace byla mnohem více provázána s textem a kdyby byla všechna místa důležitá pro interpretaci stavebního vývoje vyznačena jak na fotografiích, tak současně na půdorysech a výkresech elevace. Pomohlo by i podrobnější rozlišení etap na výkresech, eventuálně hmotové rekonstrukce zakreslené do půdorysu stávající stavby.

Evidentní věcné nedostatky mají povahu marginální (např. Vladislav I/II. nebyl prvním českým králem, ale druhým; Míšeň neleží v Durynsku, ale byla

srdcem markrabství míšeňského). Nepříliš se mi líbí datování kostela sv. Jiljí v Milevsku do doby kolem roku 1150 převzaté z publikace Benešovské a spol.

Vyzdvihl bych důraz, který K. Chludíková položila na dobu druhého českého krále Vladislava, kdy vznikly podstatné části stávajícího kostela i na dobrou znalost významných staveb z tohoto období.

Předložená práce jak svým vymezením, tak i charakterem zpracování nepochybně výrazně přesahuje běžný standart bakalářských prací, respektive nároky na ně kladené. V tomto smyslu je třeba chápat i připomínky, které jsem vznesl. S radostí doporučuji tuto práci k úspěšné obhajobě.

Praha 30.08. 2009

Prof. PhDr. Jiří Kufhan, DrSc.